

gensen) ganske roligt dulme sin Samvittighed med, at ogsaa denne Lov er en Fortsættelse af Lønningslovene fra tidligere Aar; saa har han ingen Grund til at beklage sig overfor Lønningslovene fra tidligere Aar, er der heller ingen Grund for ham til at gøre det her.

Overfor det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) skal jeg sige, at hvordan vi saa vende og dreje det, staar det dog fast, at det ærede Medlem ikke er fremkommet med Forslag om, at de Lønningslove, vi vedtog i Fjor for de højere lønnede, skulde gælde indtil 1925 og ikke maatte komme igen til Revision før 1925, og at det først er her ved denne Lønningslov, at det ærede Medlem finder paa, at der skal være en saadan længere Tidsfrist. Om det saa er af Kærlighed til den ene eller den anden, derom synes jeg oprigtig talt ikke, jeg har udtalt mig, men det er i alt Fald en Kendsgerning, at saaledes er Forholdet. Det ene Sted har man ikke ønsket, i alt Fald ikke forlangt, nogen Grænse, medens man ved denne Lønningslov forlanger denne Tidsgrænse.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Det ærede Medlem for Nykøbing (Valdemar Olsen) udtalte i sin første Tale om disse Spørgsmaal, at det var et godt demokratisk Forslag, her var forelagt, og at han paa Forhaand kunde tilsige sine Partifællers Støtte til dets Gennemførelse; det var „et virkelig godt Forslag, som bringer Lønningerne op til det, de mente at burde forlange“, og da det er Tilfældet, udtalte han, „kommer der ikke noget Overbud fra vor Side“. I Udtalelserne i Dag angreb det ærede Medlem Forslaget meget stærkt, bl. a. fordi der ikke var sket Henvendelse til Organisationerne, og han spaaede oven i Købet, at der ikke vilde være nogen som helst Rimelighed for, at dette Forslag kunde blive staaende i en længere Aarrække. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvilke af hans Udtalelser der er rigtige, de, der fremkom her i Dag, eller de, han fremkom med i sit forrige Foredrag.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds Ordet.

Parkov: Hvis det ærede Medlem for Nykøbing (Valdemar Olsen) havde nøjedes

med, første Gang han havde Ordet, i sin Henvendelse til mig at fastslaa, som han gjorde sidste Gang, som en Kendsgerning, at jeg i Fjor ved Behandlingen af de ministerielle Lønningslove ikke havde stillet Krav om nogen Tidsgrænse for en Revision, medens jeg gjorde det i Aar, skulde jeg ikke have indvendt noget derimod, men det var aldeles tydeligt, og der er vist heller ingen her i Tinget, der er i Tvivl om, at der bag det ærede Medlems Udtalelser, første Gang han havde Ordet, laa den utilslorede Insinuation, at det var den Omstændighed, at det denne Gang drejede sig om de lavere lønnede Bestillingsmænd, der dikterede mig min Stilling i Aar. Men jeg maa fastholde, at det ikke var nødvendigt i Fjor at tale om nogen Tidsgrænse; da var der nemlig Tale om de ministerielle Embedsmænd, som havde ventet i 37 Aar paa en Revision af deres Lønningslove, og hvis det ærede Medlem vil gaa med til, at vi sætte 37 Aar fra 1907, inden der maa komme en Revision af de her foreslaaede Lønningslove, kunne vi tale om en Sammenligning, men heller ikke før.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds Ordet.

Valdemar Olsen: I Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow), skal jeg sige, at der er absolut ingen som helst Uoverensstemmelse mellem, hvad jeg sagde forleden Dag, og hvad jeg sagde i Dag. Det, jeg her er fremkommet med i Dag, er kun kommet som et Svar til den højtærede Finansministers Udtalelser angaaende, hvad jeg sagde forrige Gang. Og jeg har ogsaa udtrykkeligt i Dag pointeret, at havde man sagt til et Udvalg, bestaaende af Regeringens Tillidsmænd og Organisationernes Tillidsmænd: Nu maa I sørge for at holde jer indenfor den økonomiske Ramme, saa kunde man have faaet et Forslag, der var mere tilfredsstillende end det, vi have for Øjeblikket. Men det selv samme sagde jeg i mit første Foredrag, at netop med de Lønninger, der fandtes paa dette Forslag, var jeg vis paa, at hvis man havde baaret sig ad, som jeg sagde, og havde henvendt sig til Organisationerne og faaet Forhandling med dem, saa kunde man have faaet en Overenskomst, som kunde have været gældende i en Aarrække. Kan det ærede Medlem da ikke forstaa Forskellen herpaa?